

nærværende Lov, som nu er under Forhandling, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger. Hvad for det Første angaaer Endringsforslagene under Nr. 16 og 18, da vil det sees, at de kun tilfigte Redactionsforandringer. Der er i § 20 paa to Steder indført en Bestemmelse, der kun kan betragtes som en Motivering af de nærmest foregaaende Forslag; men da en saadan Motivering ikke er sædvanlig i det nyere Lovsprog, og det derhos vilde føre til de største Vidtløstigheder, hvis man vilde begynde paa slige Motiveringer, have de Herrer og jeg fundet, at det er rettest, at disse Ord udgaae. — Hvad angaaer Endringsforslaget under Nr. 12, da skal jeg ganske henholde mig til, hvad der under Sagens første Behandling derom blev ytret af den høitærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Nimeslad). Endringsforslaget under Nr. 9 gaaer ud paa, at § 2 Litra c skal udgaae, altsaa paa at forbeholde de Embedsmænd og Bestjente, der nyde fast Løn af Stadens Kasse eller af de af Kjøbenhavns Magistrat bestyrede Stiftelser, deres Valgbarhed. Jeg kan ikke indsee, at der er større Grund til at nægte de her omhandlede Embedsmænd Valgbarhed, fordi de nyde Løn af Stadens Kasse, end der er til at nægte Embedsmændene Valgbarhed til Rigsdagen; den samme Grund er i begge Tilfælde tilstede, og hvis den ikke gjør de Paa-gjældende inhabile i det ene Tilfælde, kan jeg heller ikke indsee, hvorfor den skulde gjøre det i det andet. Hvad endelig angaaer det første Endringsforslag, som gaaer ud paa, at Ordene: „med Undtagelse af Indfødsret“ skulde udgaae, da veed jeg meget vel, at en saadan Bestemmelse om at kræve Indfødsret ved Valget af Borgerrepræsentanter hidtil ikke har været kendt i vor Lovgivning; men det forekommer mig, at jo vigtigere det kommunale Liv bliver, jo større Rolle det kommer til at spille i Stats- og Samfundslivet, desto vigtigere bliver ogsaa Borgerrepræsentantens Stilling, og desto vigtigere forekommer det mig ogsaa at være, at Vælgerne og de Valgbare ere Mænd, som ikke alene have Indsigt og Dydighed, men som ogsaa ere bekendte og fortrolige med Sæder og Skikke hos den Befolkning, blandt hvilken de leve, og som ved

Indfødsrettens stærke Bånd ere knyttede til det Land, hvori de opholde sig og den Forsætning, hvorunder de virke. Jeg haaber, at dette Forslag skal gaae igjennem ved denne Leilighed, og jeg knytter til dette Haab endnu et andet, nemlig det, at vi efterhaanden skulde komme ind paa en anden Bane end den, vi hidtil have betraadt, at vi skulde blive mere varsomme med, hvem vi tillade at boe og bygge iblandt os, og at vi lidt efter lidt ville komme til at opstille Fordring om Indfødsret som nødvendig ogsaa i andre Samfundsforhold, selv om vi derved skulde udsætte os for Spot fra Forfjelliges Side, og selv om man vilde skræmme os med statsøconomiske Beregninger. Til disse Bemærkninger skal jeg for Dødelikket indskrænke mig.

Merk: Jeg har bedet om Ordet for at støtte det Endringsforslag, som under Nr. 1 er fremsat af mig og den ærede foregaaende Taler, Jeg vil indskrænke mig til at henvise til de Bemærkninger, jeg tillod mig at gjøre under Sagens 1ste Behandling, og jeg skal dertil føie, at naar det er blevet indvendt, at det kunde være hemmende med Hensyn til Reciprociteten for danske Undersaatter i fremmede Lande, saa troer jeg, at den Grund væsentlig vil falde bort, naar man seer hen til, hvorledes det virkelig forholder sig i fremmede Lande, hvad dette Spørgsmaal angaaer. Jeg skal nemlig tillade mig at oplyse, at jeg har undersøgt, hvorledes forskjellige fremmede Lovgivninger stille sig i dette Punkt, og medens jeg da intetsteds har fundet, at en saa fri Afgang, som her er foreslaaet, har været tilstede, har jeg fundet flere Lovgivninger, hvor Indfødsret netop udtrykkelig kræves ved de kommunale Valg. Navnlige skal jeg tillade mig at henvise til den belgiske Communallow af 1836, hvor det udtrykkelig siges i Art. 7, at for at være Vælger ved kommunale Valg maa man være Belgier, enten ved Fødsel eller efter Indfødsret. Paa samme Maade forholder det sig i Englands kommunale Lovgivning. I et Bærl, som jeg har fundet i Rigsdagens Bibliothek, er det udtrykkelig anført, at man, for at deeltage i de kommunale Valg i England, maa være indfødt, eller som det hedder, at ingen „alien“